

ΕΤΟΣ 67ον

21 Ἀπριλίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3438)

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

Ἔνα σύνθημα πού προπαγανδίζεται ἀπό ὅλα τὰ ΜΜΕ καί κυριαρχεῖ στή σύγχρονη νοοτροπία κυρίως τῶν νέων εἶναι τό γνωστό: «Ἡ ζωὴ εἶναι πολὺ μικρὴ γιὰ νὰ εἶναι θλιβερή. Γι' αὐτὸ γλῆντσέ την». Κανένας ἀντίλογος. Ποιὸς δὲν θὰ ἤθελε ἡ ζωὴ του νὰ εἶναι ἕνα διαρκές γλῆντι; Ἡ πραγματικότητα ὅμως δείχνει ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι μάλῃλον μιὰ «κοιλιάδα κλαυθμῶνος», μέσα στήν ὁποία ὑπάρχουν μόνο στιγμές χαρᾶς, ἐνῶ τό «πλεῖον εἶναι κόπος καί πόνος».

Τό χαροποιό πένθος

Τό παράδοξο εἶναι ὅτι σήμερα πού μπαίνουμε στήν Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ, σέ κατεξοχὴν ἡμέρες πένθους καί πόνου, ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἀποκαλύπτει μέ τό στόμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου τό μουσικὸ τῆς παντοτινῆς χαρᾶς. Τὴν ὑποσχέθηκε ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητές του μιλώντας τους γιὰ τελευταία φορά πρὶν ἀπὸ τό πάθος του. Εἶναι ἡ χαρὰ πού πήγασε ἀπὸ τὸν σταυρικό του θάνατο: «ἰδοὺ γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ»· καί ἔγινε ἀναφαίρετη μέ τὴν ἀνάστασή του. Τοὺς εἶπε ἀποχαιρετώντας τους: «Τώρα μὲν ἔχετε λύπη· ὅμως –μετὰ τὴν ἀνάστασή μου– θὰ σᾶς ξαναδῶ πάλη· καί τότε ἡ καρδιά σας θὰ γεμίσει χαρὰ, τὴν ὁποία κανεὶς καί τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς τὴν πάρει» (Ἰω. 16,22). Δικαιοδογημένα, λοιπόν, ὁ ἅγιος Παῦλος στή σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ «διπλοσιάζει» τὴν προτροπὴ του γιὰ χαρὰ. Πρόκειται γιὰ χαρὰ πού, κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, δὲν ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τὸν μακαρισμὸ τοῦ Χριστοῦ γιὰ τοὺς πενθοῦντες. «Δὲν μακάρισε ὁ Χριστὸς ὅσους πενθοῦν γιὰ ἀπώλεια προσώπων ἢ πραγμάτων», θὰ πεῖ ὁ Ἅγιος, «ἀλλὰ ἐκείνους πού πενθοῦν γιὰ τὰ ἀμαρτήματά τους. Καί ἡ χαρὰ, γιὰ τὴν ὁποία μᾶς μιλάει ὁ Παῦλος, ὄχι ἀπλῶς δὲν εἶναι ἀντίθετη μέ ἕνα τέτοιο πένθος, ἀλλὰ ἀκριβῶς πηγάζει ἀπὸ αὐτό». Ὅσο περισσότερο πενθοῦμε γιὰ τίς ἀμαρτίες μας καί μετανοώντας ἀγαπᾶμε τό θέλημα τοῦ Κυρίου, τόσο περισσότερη χαρὰ ἀποκτοῦμε «ἐν Κυρίῳ».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φίλιπ. δ' 4-9)

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνάτε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἡ ἀπαραίτητη συνεργασία

«Ἐν Κυρίῳ», ἐπομένως, σημαίνει ἀφενός ὅτι μοναδική πηγή ἀληθινῆς καὶ μόνιμης χαρᾶς εἶναι ὁ Χριστός, καὶ ἀφετέρου ὅτι χρειάζεται καὶ ἡ δική μας συνεργασία γιὰ νὰ ἀπολαύσουμε αὐτὴ τὴν χαρὰ. Δὲν τὴν ἐπιβάλλει ὁ Χριστός σὲ κανέναν· ἂν τὴν ἐπέβαλλε, δὲν θὰ ἦταν χαρὰ ἀλλὰ κόλαση, γιατί ἀπλόουστα δὲν ὑπάρχει χαρὰ χωρὶς ἐλευθερία. Ὅσο ἐλεύθερα ζητᾶμε τὸν Χριστό καὶ τηροῦμε τὸ θέλημά του, τόσο Ἐκεῖνος μᾶς χαρίζει τὴν δική του γνήσια καὶ ἀναφαίρετη χαρὰ. Καὶ τὸ μὲν θέλημά του τὸ τηροῦμε μὲ τὴν ἀσκηση τῆς ἀγάπης, τῆς ἐπιείκειας, τῆς ἀνεξικακίας καὶ τῆς πραότητος. Τὸν ζητᾶμε δὲ μὲ τὴν προσευχή, πού δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνο παρακλήσεις καὶ αἰτήματα ἀλλὰ καὶ δοξολογικὴ εὐχαριστία. Ὁ ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης ἔλεγε χαρακτηριστικά: «Τὸ δόξα σοι ὁ Θεὸς νὰ μὴ λείπει ποτέ ἀπὸ τὰ χεῖρά σου. Ἐγώ, καὶ ὅταν πονῶ, τὸ δόξα σοι ὁ Θεὸς ἔχω γιὰ χάρι τοῦ πόνου. Εἶναι ἀνώτερο καὶ ἀπὸ τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με». Ἐλεγε ὁ γείτονάς μου παπα-Τύχων ὁ Ρώσος: «Τὸ Κύριε ἐλέησον ἔχει ἑκατὸ δραχμές, τὸ δόξα σοι ὁ Θεὸς ἔχει χίλιες δραχμές». Ἐξάλλου, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς θυμίζει τὸ τοῦ Χριστοῦ «ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν» μὲ τὰ λόγια «ὁ Κύριος ἐγγύς»· ὅπου νὰ ἴναι τελειῶνει ὁ καιρὸς τῶν θλίψεων, ἀφοῦ κάθε στιγμή μᾶς φέρνει πιὸ κοντὰ στὴν ἔλευση τοῦ Κυρίου.

Καρπὸς τῆς δοξολογικῆς προσευχῆς εἶναι ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἀπὸ τὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀγωνιώδη μέριμνα γιὰ τὰ βιοτικά. Ἐτσι, ἔρχεται ἐκεῖνη ἡ ἀκατάληπτη ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ εἰρήνη, πού μᾶς χάρισε ὁ Χριστός μὲ τὴν σταυρικὴν του θυσία συμφιλιώνοντάς μας μὲ τὸν Πατέρα του. Αὐτὴ ἡ εἰρήνη περιφρουρεῖ τὶς καρδιές μας ἀπὸ κάθε πειρασμό καὶ ἀπάτη, ὥστε νὰ μένουμε σταθεροὶ στὴν πίστη καὶ στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Κι ἐδῶ ὁμως εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἐλεύθερη συνεργασία μας, μὲ τὸ νὰ τρέφουμε τοὺς λογισμοὺς μας μὲ ὅσα εἶναι σεμνά, δίκαια, ἀγνά, προσφιλῆ στὸν Θεό καὶ ἐπαινετά. Μόνο μὲ τέτοια καθαρὰ τρο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκεια σας ἄς γίνῃ γνωστή εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλυσίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἄς γίνωνται γνωστά τὰ αἰτήματά σας εἰς τὸν Θεόν διὰ προσευκῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνᾶ κάθε σκέψιν, θὰ φρουρήσῃ τίς καρδιές σας καὶ τίς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαπιά, ὅσα ἔχουν καλὴν φήμην, οἰαδήποτε ἀρετὴ ἢ οἰοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νὰ σκέπτεσθε. Αὐτὰ πού ἐμάθατε καὶ παραλάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἶδατε σ' ἐμέ, αὐτὰ νὰ κάνετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

φή, ἴσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μπορούμε νὰ καρποφοροῦμε ἔμπρακτα τίς θεοποιούς ἀρετές, πού δέν εἶναι ἀνεφάρμοστες ἀλλὰ τίς εἶδαμε νὰ τίς καλλιιεργεῖ πρώτα ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος.

Ἡ ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων

Πόσο θλιβερό εἶναι, αὐτὴ ἡ ἀγιασμένη καὶ τόσο δοκιμασμένη μέθοδος ἀπόκτησης γνήσιας εἰρήνης καὶ χαρᾶς νὰ περιφρονεῖται καὶ νὰ συκοφαντεῖται ἀπὸ κάποιους δῆθεν πνευματικούς ἀνθρώπους. Σέ μιὰ συνέντευξή του κάποιος βραβευμένος μὲ νόμπελ ποιητῆς παραπονέθηκε ὅτι στό πνευματικὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς μας τὸν ἐνοχλεῖ ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν χαρὰ τῶν αἰσθήσεων. «Ἡ σύγχρονη ποίηση», εἶπε, «δυστυχῶς ὑποδουλώθηκε σέ κομπλεξικές καταστάσεις ἐπηρεασμένη ἀπὸ τίς ἐνοχές, πού μᾶς φόρτωσαν τὰ δόγματα (χριστιανισμοί, ἰδεαλισμοί κ.λπ.). Τὸ ἔργο μου, γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ, ἀπαιτοῦσε μιὰ ζωὴ ἐρωτικά ἐλθεύερη. Ἀκολουθήσα τὴν ἰδιωτικὴ μου ὁδὸ, ζώντας χωρὶς φραγμούς. Αὐθεντικά. Ὅμως σήμερα δέν καταλαβαίνουν αὐτὴ τὴν ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων».

Θλιβεται κανεὶς βλέποντας ἕναν –ὑποτίθεται– πνευματικὸ ἄνθρωπο νὰ διαστρέφει «ἐξυπνακίστικα» τὸ νόημα τῶν ἱεξέων, ὀνομάζοντας «ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων» τὴν χωρὶς φραγμούς ἐρωτικὴ ἀσυδοσία. Κρίμα πού ὁ ποιητῆς αὐτὸς δέν τὸ «διάβασε» ὄλο τὸ τροπάριο. Ἐὰν τὸ εἶχε «διαβάσει» καλῶς, θὰ εἶχε προσέξει ὅτι ἡ Γυναίκα, πού δοξάζεται μὲ αὐτὸν τὸν ὕμνο, ἀγωνίστηκε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ἄνθρωπο γιὰ τὴν ἀληθινὴ ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων, τρέφοντας τὴν καρδιά της μόνο μὲ «ὄσα ἀληθῆ, σεμνά, ἀγνά καὶ εὐφημα». Ἐτοί ἀξιώθηκε ὄχι ἀπλῶς νὰ γευθεῖ ἀληθινὴν χαρὰ καὶ εἰρήνην, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ τῆς ὄντως Εἰρήνης καὶ ἡ αἰτία τῆς τῶν Πάντων Χαρᾶς.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

21 Ἀπριλίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ
«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἰανουαρίου ἱερομάρτ.
(† 305). Ἀλεξάνδρου τῆς βασιλίσσης. Ἀναστασίου ὀσίου Σιναΐτου.
Μαξίμου Κωνσταντινουπόλεως († 434).
Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ἀπριλίου, Ἅγιον Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. α΄ 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 1-17.

Νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπ. Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμντιοῦ Δανιὴλ

Α΄

«Ο ΙΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΡΑΣ ΣΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ»

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 13x20,5 ἐκ., σελ. 200)

Στό ἔργο παρουσιάζεται ἡ δοξολογική καὶ ποιητική συλλογή πρὸς τὸν Θεό, ἡ ὁποία στὴ Μετάφραση τῶν Ὁ΄ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καλεῖται «Ψαλμοί» ἢ «Ψαλτήριον» καὶ χρῆσιμοποιεῖται εὐρέως στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Β΄

«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΩΦΘΗ» Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΚΕ ΚΑΙ ΟΜΙΛΗΣΕ

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 13x20,5 ἐκ., σελ. 104)

Μιά ἐμπεριστατωμένη καὶ θεολογικῶς τεκμηριωμένη μελέτη γιὰ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στοὺς Προφῆτες καὶ τὴ δράση τους κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Γ΄

ΔΙΩΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 13x20,5 ἐκ., σελ. 136)

Μιά ἱστορική παρουσίαση τῶν Διωγμῶν πού ὑπέστη ἡ Ἐκκλησία, ὄχι μόνο κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μεταγενέστερα στὴν Περσία, στὶς ἀραβοκρατούμενες περιοχές, τὴν Κεντρικὴ Ἀσία, τὴν Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία καὶ στοὺς νεώτερους χρόνους ἀπὸ ἰσλαμικὰ καθεστῶτα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διαγέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
